

Lesninger 31. søndag i det alminnelige kirkeår (år A)

1. lesning Mal 1,14b – 2,2b. 8–10

Dere har veket av fra veien og fått mange til å falle ved den rettledning dere har gitt

Jeg er en stor konge, sier Herren, Hærskarenes Gud, og blant folkeslagene står det age av mitt navn. Og nå, dere prester, kommer dette bud til dere: Vil dere ikke høre og ikke legge dere dette på sinne slik at dere ærer mitt navn, sier Herren, Hærskarenes Gud, sender jeg forbannelse mot dere. Jeg gjør din velsignelse om til forbannelse.

Dere har veket av fra veien og fått mange til å falle ved den rettledning dere har gitt. Levis pakt har dere brutt, sier Herren, Hærskarenes Gud. Derfor har jeg gjort dere ringeaktet og små for hele folket, for dere akter ikke på mine veier, men gjør forskjell på folk når dere gir rettledning om min vilje.

Har vi ikke alle samme far, den ene Gud som har skapt oss? Hvorfor er vi da troløse mot hverandre og vanhelliger våre fedres pakt?

Responsoriesalme

Sal 131 (130), 1. 2. 3.

Omkved: Bevar meg, Herre, i din fred!

Herre, mitt hjerte er ikke hovmodig,
mine øyne er ikke stolte.

Jeg sysler ikke med store ting,
med det som er over min evne.

Jeg har roet min sjel,
som avvendt barn hos sin mor.
Som barnet på morens fang,
slik faller min sjel til ro.

Stol på Herren, Israel,
fra nå og til evig tid!

2. lesning 1 Tess 2,7b–9. 13

Vi gav dere gjerne del ikke bare i Evangeliet fra Gud, men i vårt eget liv

Brødre, vi opptrådte med mildhet blant dere, lik en mor som steller om sine barn; slik at vi i vår ømhet for dere gjerne gav dere del ikke bare i Evangeliet fra Gud, men i vårt eget liv – så kjære var dere blitt oss! Kan dere ikke huske hvor vi strevet og slet? Natt og dag arbeidet vi for ikke å ligge noen av dere til byrde, alt mens vi forkynte dere Guds ord!

Og derfor takker vi nå også Gud uten opphør – fordi dere ikke bare lyttet til det Guds ord som vi lot dere få høre, men tok imot det som dét det var: ikke menneskepåfunn, men virkelig et budskap fra Gud. Og gjennom troen er det stadig virksomt i dere.

Halleluja Matt 23,9b. 10b

Halleluja.

Dere har bare én far – han som er i himlene,
og én er deres lærer, Kristus.

Halleluja.

Evangelium Matt 23,1–12

De sier nok hva dere skal gjøre, men selv gjør de det ikke

På den tid vendte Jesus seg både til mengden og til disiplene og sa:

«På Mose stol sitter de lovkyndige og fariseerne. Følg derfor deres bud, og overhold deres forskrifter; men deres handlinger skal dere ikke etterligne. For de sier nok hva dere skal gjøre, men selv gjør de det ikke. De binder sammen tunge bærer som de lesser på folks skuldre, men selv vil de ikke røre dem med en finger. Og alle sine gode gjerninger gjør de for å bli lagt merke til av folk. De pranger med brede minnekapsler og store kvaster på sine kapper; de liker å få hedersplassen i gjestebud og sitte fremst i synagogene, og de vil gjerne at folk skal hilse dem på gaten og kalle dem mester.

Men dere skal ikke la dere kalle mester. For én er deres mester, og dere er alle brødre. Heller ikke skal dere kalle noen ‘far’ her på jorden, for dere har bare én far – han som er i himlene. La heller ikke noen kalle dere lærere, for én er deres lærer, og det er Messias.

Blant dere skal den fremste være tjener for de andre; den som opphøyer seg selv, skal bli ydmyket, og den som ydmyker seg selv, skal bli opphøyet.»